

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Άριθμός 35

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ

07-09-2025

*«καί ἐξανέτειλεν ὁ Θεός...τό ξύλον τῆς ζωῆς
ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου» (Γεν. 2,9)*

Στό βιβλίό τῆς Γενέσεως, ἀγαπητοί ἀδελφοί, διαβάζουμε: «Διέταξε ὁ Θεός καί ἐφύτρωσε τό δένδρο τῆς ζωῆς, στό μέσο τοῦ παραδείσου». Αὐτό τό ξύλο τῆς ζωῆς, τοῦ ὁποίου τούς καρπούς δέν γεύτηκε ὁ ἄνθρωπος, λόγω τῆς παρακοῆς στήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ, εἶναι ὁ ἀρχαιότερος τύπος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ!

Στήν σημερινή ἀποστολική περικοπή, ὁ Απόστολος Παῦλος θέτει τό ἐρώτημα: Σταυρός ἢ περιτομή; Μέ ἀφορμή τήν κούφια καύχηση πού αἰσθανόταν οἱ ἰουδαϊζόντες ψευδοδιδάσκαλοι τῶν ἀποστολικῶν χρόνων, τηρώντας τίς διάφορες διατάξεις τοῦ Παλαιοδιαθηκικοῦ νόμου καί κυρίως τήν περιτομή. Καί δηλώνει ὁ θεῖος Απόστολος: «Γιά μένα τίποτα δέν ὑπάρχει σ' αὐτόν τόν κόσμο πού νά καυχηθῶ, παρὰ μόνο ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ. Δηλαδή, διά τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, ὁ κόσμος γιά μένα περιφρονήθηκε καί πέθανε καί ἐγώ πάλι πέθανα, ὡς πρός κάθε γήινο πράγμα» (Γαλ. 6,14). «Κόσμος» κατά τόν ἱερό Ζιγαβηνό, «εἶναι τά κοσμικά καί βιοτικά πράγματα, ὁ πλοῦτος, ἡ ἐξουσία, ἡ δόξα καί τά ὅμοιά τους, τά ὁποῖα πολλοί θεωροῦν λαμπρά καί ἀξιοζήλευτα». Τί ἀκριβῶς εἶναι τό καύχημα τοῦ Σταυροῦ; Τήν ἀπάντηση τήν δίνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ὁ Χριστός γιά μένα πῆρε μορφή δούλου καί ἔπαθε γιά μένα τόν δοῦλο, τόν ἐχθρό, τόν ἀχάριστο. Ὅμως, μέ ἀγάπησε τόσο πολύ, ὥστε παρέδωσε τόν ἑαυτό Του καί σέ σταυρικό θάνατο». Στόν Σταυρό τοῦ Κυρίου στηρίζονται ὅλες οἱ ἐλπίδες μας καί ἀπό αὐτόν πηγάζουν ὅλες οἱ χαρές μας. Ὁ Σταυρός εἶναι τό μυστήριο τῆς πίστεως καί ἡ δύναμις τῆς Ἐκκλησίας. Γιά τόν χριστιανό δέν ὑπάρχει ἄλλο ἀσφαλές καί βέβαιο στήριγμα καύχησης καί παρηγοριᾶς ὅσο ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Κύριός μας, μέ τή θέλησή Του, σταυρώθηκε γιά νά σωθεῖ ὁ κόσμος (Φιλ. 2,8). Ὁ Κύριός μας ἐπιτίμησε τόν Πέτρο πού προσπάθησε νά ἐμποδίσει τήν σύλληψή Του στόν κῆπο τῆς Γεθσημανῆ λέγοντάς του: «Νομίζεις ὅτι δέν μπορῶ τώρα νά παρακαλέσω τόν Πατέρα μου καί νά παρατάξει στό πλευρό μου

περισσότερες από δώδεκα λεγεῶνες ἀγγέλων;» (Ματθ. 26,53). Ὁ Κύριός μας σηκώνοντας τόν Σταυρό Του διήνυσε τήν ἀπόσταση πού διανύεται σέ 15', ἀπό τό Πραιτώριο ὡς τόν Γολγοθά σέ τρεῖς ὥρες. Ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου μας ἦταν βαρῦς γιατί σήκωνε στούς ὤμους Του τίς ἁμαρτίες ὅλου τοῦ κόσμου. Ὁ Προφήτης Ἡσαΐας διαλαλεῖ αἰῶνες πρῖν: «Αὐτός τās ἁμαρτίας μας φέρει καί γιά μᾶς ὀδυνᾶται» (53,4). Καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀναφωνεῖ: «Μέ τήν θυσία Του ὁ Κύριος μᾶς ἀπάλλαξε ἀπό τίς συνέπειες τῶν παραβάσεων τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ τιμωρήθηκε ὁ ἴδιος ὡς παραβάτης τους, ἐνῶ δέν ἦταν» (Γαλ. 3,13), παρέχοντας τήν πνευματική μας ἐλευθερία. Ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου ἔγινε καύχηση τῶν πιστῶν ἐπειδή ὁ Κύριος ὑπέμεινε ἀγόγγυστα ὅλη τήν ἐχθρότητα καί τόν ἐξευτελισμό πού Του ἔγινε, ὅπως προφήτευσε ὁ Προφήτης Ἡσαΐας: «Σάν ἄφωνο πρόβατο ὀδηγήθηκε στή σφαγή» (53,7). Ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου ἔγινε καύχηση τῶν πιστῶν, ἐπειδή καταδικάσθηκε ὡς κακοῦργος, ἐνῶ ἦταν ἀθῶος. Ἄς θυμηθοῦμε τήν Ἁγία Πρόκλα, τό τί εἶπε στό σύζυγό της, τόν Πιλάτο: «Μήν ἀναλάβεις εὐθύνες γιά τόν δίκαιον τοῦτον καί ἀθῶον. Διότι πολλές ἀνησυχίες καί φόβους ἔπαθα στό ὄνειρό μου, σήμερα, στόν ὕπνο μου, ἔνεκα αὐτοῦ» (Ματθ. 27,19). Ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου ἔγινε καύχηση τῶν πιστῶν, ἐπειδή μέ τόν θάνατό Του θριάμβευσε καί ταπείνωσε τίς πονηρές δυνάμεις. (Κολ. 2,14-15), (Ἐφεσ. 4,8). Ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου ἔγινε καύχηση τῶν πιστῶν, ἐπειδή προσεῖλκυσε ἀνά τούς αἰῶνες, τίς ἐκλεκτές ψυχές τῶν Μαθητῶν Του, Πατέρων, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Ἐγκρατευτῶν, Διδασκάλων, Ὁσίων, ὅπως προφήτευσε ὁ ἴδιος (Ἰω. 12,32).

Καυχόμαστε γιά αὐτή τήν ἐσταυρωμένη ἀγάπη τοῦ Κυρίου μας. «Κανείς δέν ἔχει μεγαλύτερη ἀγάπη ἀπό ἐκεῖνον πού θυσιάζει τή ζωή του γιά χάρη τῶν φίλων του» (Ἰω. 15,13) βεβαίωने ὁ Κύριος τούς μαθητές Του. Ἡ καύχησή μας εἶναι ἡ βεβαιότητα τῆς σωτηρίας, τήν ὁποία ἀντλοῦμε ἀπό τήν ἄβυσσο τῆς θεϊκῆς ἀγάπης.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέγει: Αὐτό τό ξύλο τοῦ Σταυροῦ ἔχει γίνει ποθητό καί ἀξιαγάπητο, παντοῦ τό βλέπεις. Στήν Ἁγία Τράπεζα, στή Θεία Λειτουργία, στά σπίτια, στά κοσμήματα. Τόσο περιπόθητο σέ ὅλους ἔγινε αὐτό τό θαυμαστό δῶρο, ἡ ἀνέκφραστη αὐτή χαρά.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος σημειώνει: Τόν Σταυρό φέρω στό σῶμα μου, τόν Σταυρό ἔχω στήν πορεία μου, τόν Σταυρό ἔχω στήν καρδιά μου, ὁ Σταυρός εἶναι τό καύχημά μου καί ἡ δόξα μου.

Ο Άγιος Φιλόθεος Κωνσταντινουπόλεως δηλώνει: «Τό ξύλον τοῦ Παραδείσου αἰχμάλωτον καί γυμνόν ἐποίησεν τόν Ἀδάμ, καί κρυβῆναι αὐτόν παρεσκεύασε· τόν νικητήν Χριστόν ἐφ' ὑψηλοῦ πᾶσι ἐδείκνυεν...Ὁ θάνατος τοῦ Ἀδάμ καί τούς μετά ταῦτα ἀνθρώπους κατεδίκασε καί ἐθανάτωσε καί κατέκρινεν· ὁ δέ θάνατος τοῦ Χριστοῦ καί τούς πρό αὐτοῦ πεσόντας καί θανατοθέντας ἀνέστησε καί ἐζώωσε καί πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις σωτηρίας ὁδόν ἐχαρίσατο».

Ο Άγιος Ἄνθιμος νουθετεῖ: Ἐάν ἔχεις ἀσθένεια, ἐάν ἔχεις πειρασμούς, ἐάν ἔχεις βάσανα, ρίξε ἓνα βλέμμα ἐπάνω εἰς τόν Σταυρόν, δές ἐκεῖ ἐπάνω τόν Χριστό κρεμασμένον, καί θά ἀνακουφισθεῖς ἀπό τούς πόνους καί τά βάσανά σου. Κανείς ἐφ' ὅσον ἀκολουθεῖ τόν Χριστόν δέν θά εἶναι λυπημένος.

Ο Άγιος Παῖσιος ἀνακεφαλαιώνει: Μόνο ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ μας ἦταν πολύ βαρῦς, γιατί ὁ Χριστός ἀπό ἀγάπη πρὸς ἐμᾶς δέν θέλησε νά χρησιμοποιήσει γιά τόν ἑαυτό Του τήν θεϊκή Του δύναμη. Καί σηκώνει τό βάρος τῶν σταυρῶν ὅλου τοῦ κόσμου καί μᾶς ἐλευθερώνει ἀπό τούς πόνους τῶν δοκιμασιῶν μέ τήν θεία Του βοήθεια καί μέ τήν γλυκειά Του παρηγοριά. Ἔχει μεγάλη δύναμη ὅταν κάνουμε τόν σταυρό μας ὅταν βγαίνουμε ἀπό τό σπίτι μας· παντοῦ νά μάθουμε νά κάνουμε τόν σταυρό μας.

Χριστιανοί μου,

ἄς παρακαλέσουμε τόν Κύριό μας νά μᾶς βοηθήσει νά αἰσθανθοῦμε τό μυστήριο τοῦ Σταυροῦ Του, ὅπως καί τήν Παναγία μας, πού ἐορτάζουμε τά προοίμια τῶν ἱερῶν Γενεθλίων της. Ἡ Παναγία μας πρώτη μετά τόν Κύριο ἔζησε τό μυστήριο τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ της.

Ἀδελφοί μου,

αὐτό τό ζωομύριστο Εὐλο καί ὑποπόδιον τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, αὐτή τήν οὐράνια κλίμακα, αὐτό τό σκῆπτρο τό ἐπουράνιον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ καί τό τρόπαιον τῆς νίκης τό ἀήττητον ἄς τό ὑποδεχθοῦμε μέ τήν πρέπουσα νηστεία καί εὐλάβεια. Ἄς τό ἀσπασθοῦμε μέ χαρά καί φόβο. Καί μαζί μέ τόν ἱερό ὑμνογράφο ἄς ἐπαναλάβουμε: «Σῶσον ἡμᾶς, Σταυρέ, τῇ δυνάμει Σου, ἀγίασον ἡμᾶς τῇ λαμπρότητί Σου, Τίμιε Σταυρέ, καί κραταίωσον ἡμᾶς τῇ ὑψώσει Σου, ὅτι φῶς ἡμῖν δεδώρησαι καί σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν» (τροπᾶριο τῆς Λιτῆς). **ΑΜΗΝ!**